

ת"פ 143/02/06 - אלכסנדר איידלין נגד מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 143-02-06 פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה נ' איידלין ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 46

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המבקש (נאשם 1) אלכסנדר איידלין
נגד
המשיבה (המאשימה) מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה

החלטה

בפני בקשה להוצאת מוצגים מתיק הראיות. הבקשה מתייחסת למוצגי תביעה שסומנו ת/388, ת/401 ות/402 על נספחיהם, וכן באופן כללי לחומרי חקירה שהוגשו באמצעות חוקי אגף מס ערך מוסף.

בבקשה נטען כי מדובר בהודעות שנגבו מהנאשם 2 ע"י חוקרי אגף מע"מ בשנת 2005. נטען כי המוצגים דנן לא היו חלק מחומר החקירה שנמסר לעיון הסניגורים וצולם עבורם.

כן נטען, כי בתשובתה לטענה כי קיים חומר חקירה המוסתר מהנאשמים ובאי כוחם, התייחסה ב"כ המאשימה לחומר החקירה שנאסף ע"י חוקרי מע"מ כחומר שאינו מהווה חומר חקירה בתיק זה. בהודעתה לבית המשפט מיום 7.3.11 נכתב ע"י ב"כ המאשימה כי ללא קשר לחקירת הצח"מ של יאל"כ ויאח"מ, אשר הובילה לגיבוש כתב האישום בתיק זה, נוהלה חקירה נפרדת ע"י אגף מע"מ בחשד לביצוע עבירות על חוק מע"מ ע"י הנאשמים, וחקירה זו לא הובילה להגשת כתב אישום נגדם. החומר שנאסף בחקירת מע"מ היה מצוי ברשות מע"מ חיפה ו/או פ"ת. כן נכתב, כי חומר זה אינו חומר חקירה בתיק זה ולא הועבר למאשימה אלא בימים הסמוכים למסירת ההודעה לביהמ"ש. לנוכח טענות ב"כ הנאשמים על "הסתרת חומר", החומר שהועבר ממע"מ למאשימה בשנת 2011 נמסר על ידה לב"כ הנאשמים לעיון וצילום, סמוך למועד קבלתו, וזאת לפני משורת הדין ומבלי שיהווה חומר חקירה בתיק זה.

נטען כי לעומת זאת, בפרוטוקול ה-15.7.14 אמרה ב"כ המאשימה בהתייחס לאותן הודעות, כי מדובר בחומר שהיה מלכתחילה בחומר החקירה וצולם ע"י ההגנה. (עמ' 305 ש' 29-31).

כן נטען כי מעדותו של החוקר הראשי שהיה ממונה על החקירה, מר דוד ברזין, עולה כי חקירת מע"מ היתה חקירה מקבילה ומשותפת לחקירות יאל"כ ויאח"מ.

עוד צוין, כי ברשימות חומר החקירה אשר העבירה ב"כ המאשימה מעת לעת במהלך הדיונים המוקדמים בתיק, נכללו שתי הודעות אלה רק ברשימה השלישית שנמסרה לסניגורים ב-18.4.07, תחת הכותרת "קלסר הודעות שהתקבלו ממע"מ". לטענת ב"כ המבקש, לא ניתנה הדגשה מספקת ברשימה לצירוף הודעות אלה לחומר החקירה.

ב"כ המאשימה השיבה כי אין חולק ששתי ההודעות הנ"ל נמסרו לסניגורים כבר בשנת 2007 כחלק מהחומר שהגיע לידי צוות החקירה בתיק, בקלסר הודעות שנגבו בחקירות מע"מ. כן ציינה התובעת, כי בעקבות אזכור הודעות אלה בשנת 2011 ע"י ההגנה כחומר שנחשף לסניגורים במסגרת הליכים אחרים ולא נמסר בתיק זה, נמסר להם שוב החומר הנ"ל, ובהתאם להחלטת בית המשפט כי ב"כ הנאשמים יעניינו ויצלמו את החומר מתיק המע"מ ללא דיחוי, הדבר נעשה.

לא מצאתי ממש בדיכטומיה שיוצר ב"כ המבקש בין "חומר חקירה" בתיק לבין חומר שאינו חומר חקירה, שהרי הדברים אינם שחור ולבן.

מדובר בחומר ראיות רלוונטי בו נגבו גרסאות מהנאשם 2 לגבי הפרשה נשוא תיק זה, בהיבט של עבירות מע"מ, והגם שהדבר נעשה בחקירה שנערכה ע"י חוקרי מע"מ, ולא ע"י הצח"מ המשותף ליאל"כ ויאח"מ, הרי שהחומר פריפריאלי לתיק זה, וקיומו נמסר לב"כ הנאשמים כבר בשנת 2007, עוד בטרם תחילת שמיעת ההוכחות, ברשימת חומר החקירה שהועברה אליהם. החומר נמסר שוב לעיונם של הסניגורים בשנת 2011, לבקשתם. לפיכך אין בסיס לטענה כי ההודעות דנן הוסתרו מההגנה או כי אין בגדר חומר חקירה שניתן להגישו במסגרת חקירותיהם הנגדיות של הנאשמים, גם אם לא נגבה ע"י חוקרי צוות החקירה הגרעיני אלא ע"י חוקרי מע"מ שניהלו בפרשה חקירה מקבילה הנוגעת לעבירות המע"מ. יובהר, כי אין בהגשת ההודעות כדי להרחיב את יריעת כתב האישום לעבירות מע"מ שלא נכללו בו מכלתחילה.

בכפוף לאמור לעיל אני דוחה את הבקשה להוצאות המוצגים דנן ו/או חומרי חקירה אחרים שהוגשו ונאספו ע"י חוקרי מע"מ.

ניתנה היום, כ"ז אדר תשע"ה, 18 מרץ 2015, בהעדר
הצדדים.